

nik, som den udviklede Forsikringsbranche ikke kan taale at være foruden. Erfaringerne fra Forsikringsvæsenets forskellige Grene viser Sandheden af disse Paastande.

Endvidere: hvis Selskaberne faar Lov at virke uden en saadan Konkurrence, vil det sikkert kunne opnaas, at de efter en Overgangsperiode af ikke meget lang Varighed er villige til at overtage den Risiko, som Forslagets § 21, sidste Stk., nu vil lægge paa Statskassen — en Byrdé, som det i det hele taget synes mindre heldigt at lægge paa Staten. At denne træder hjælpende til for en Tid af f. Eks. et Par Aar, nemlig indtil Forsikrings-selskaberne har faaet Landet bearbejdet, er kun rimeligt. Men derefter vil der intet være til Hinder for, at Selskaberne overtager denne Risiko.

At Selskaberne vil magte den Opgave at tegne de Forsikringer, der tegnes skal, anser vi for utvivlsomt. Og kun derved samt ved, at de er ene om „Anerkendelsen“, bliver det dem muligt at træde i Statskassens Sted i omhandlede Henseende.

3. Paa Mødet den 2. Februar fremkom der en Udtalelse fra Arbejderforsikrings-Raadets Side (ved Hr. Kontorchef *Faber*) om, at et nærmere Samarbejde mellem Raadet og Selskaberne syntes ønskeligt. Et saadant, der har forekommet ogsaa os formaalstjenligt, har vi netop ønsket opnaaet ved vort i Motiverne (Pag. 38) aftrykte Andragende. Vi skal ikke gaa ind paa de Pag. 26—27 anførte Betragtninger imod vort Andragende, skønt adskillige af dem frister os til Kritik og synes os uholdbare i Betragtning af den Betydning, Selskaberne har haft for Lovgivningens praktiske Udførelse. Kun skal vi bemærke, at naar det siges, at Selskaberne „kun er de Mellemed, som Arbejdsgiverne benytter sig af til Opfyldelse af deres Forpligtelser“, saa er dette vel rigtigt; men „Mellemed“ af en saadan Vigtighed bør efter vor Mening ogsaa være med i det hele Samarbejde, maa have Lov til at paahøre de andre Parters Argumenter og at fremsætte deres egne. Naar Ulykkesforsikrings-selskaberne fik et Talerør indenfor Raadet, vilde utvivlsomt alle Gnidninger udeblive, og Raadet vilde ikke blot faa at høre det enkelte, interesserede Selskabs Anskuelse om en foreliggende Sag, men ogsaa faa et Udtryk for Ulykkesforsikringsvæsenets Mening. Vort nævnte Andragende tog nu i Virkeligheden ikke Sigte paa at faa Ret til at gøre Indstilling om et *stemmeberettiget* Medlem af Raadet og er for saa vidt uheldigt affattet. Vi har ikke ønsket at være Meddommere, kun at komme i nærmere Berøring med Raadet og at faa Lejlighed til at fremføre de Meninger, som er Foreningens. Vi vil altsaa være fuldt tilfredsstillet ved at faa en *tilforordnet* i Raadet, der kan fungere paa den antydede Maade.

4. Lovforslagets § 78, næstsidsste Stk., indeholder Spiren til en Konkurrencekamp, der med tidligere Tidens Erfaring for Øje absolut bør undgaaes. Det vil utvivlsomt være i alles Interesse, ikke mindst i Samfundets, om der ved den nye Lovs Fremkomst bliver det mindst mulige Røre blandt de Samfundsklasser, der allerede har tegnet Forsikring efter de nugældende Love. Blandt andet vil der spares de meget betydelige Beløb, som en Omflytning til andre Selskaber i større Omfang af bestaaende Forsikringer selvfølgelig vil koste. I Stedet for Forslagets Bestemmelse burde der derfor gives den Regel, at bestaaende Forsikringer ikke for den Periodes Vedkommende, for hvilken de er tegnede, ophæves af den nye Lov, men løber Perioden ud paa Lovens nye Vilkaar og mod den dertil svarende tariffmæssige Præmie. Den Ro, der ved en saadan Bestemmelse vilde skabes, vilde give Selskaberne Arbejdsfred til Udførelsen af de nye og store Opgaver, som Loven vil stille dem.

Idet vi hermed ærbødigt overgiver disse Betragtninger til det højtærede Udvalgs Overvejelser, skal vi udtale, at den danske Ulykkesforsikringsverden med Tilfredshed har set Lovforslagets Fremkomst og i høj Grad anerkender det dygtige Arbejde, der er lagt deri. Og sluttelig skal vi forsikre, at der fra Selskabernes Side vil blive gjort alt, hvad der kan gøres for at gavne vort Samfund og hævde vort Fags Ære, idet vi dog mener, at der til Opnaaelse af dette kræves Ændringer som dem, vi her har antydet.

Ærbødigt

Dansk Ulykkesforsikrings-Forening

P. B. V.

V. E. Gamborg,

p. t. Formand.